

Józef Góralczyk

Senator z województwa opolskiego

W wyborach do Senatu 4 czerwca 1989 r. otrzymał 222 220 głosów, czyli 62,25% oddanych głosów ważnych (356 979).

Członek Komisji: Gospodarki Narodowej;
Inicjatyw i Prac Ustawodawczych.

Urodził się 14.03.1924 w Krakowie w rodzinie o tradycjach patriotyczno-powstańczych. Ojciec Julian uprawiał rzemiosło artystyczne.

Wybuch wojny w 1939 oderwał go od nauki po trzeciej klasie gimnazjum w Wadowicach, gdzie przyjaźnił się z Karolem Wojtyłą. Przez krótki czas pełnił służbę w obronie przeciwlotniczej. Do 1941 pracował jako robotnik w kamieniołomach pod Alwernią, potem w majątku Izdebnik. W 1942—1943 ukończył kurs podchorążych AK, następnie służył w oddziale „Limba”, pełniąc funkcje wydawcze; odznaczony Brązowym Krzyżem Zasługi z Mieczami. W 1943 ukończył Liceum Rolnicze w Czernichowie k. Krakowa i podjął tajne studia rolnicze, które ukończył w 1946 na Wydziale Rolniczym Uniwersytetu Jagiellońskiego. W 1951 uzyskał tu doktorat nauk rolniczych, a habilitację w 1964 na Wydziale Rolniczym Wyższej Szkoły Rolniczej we Wrocławiu. W 1971 został mianowany prof. nadzwyczajnym nauk ekonomicznych.

W 1945—1948 pracował jako asystent na UJ i w Wyższej Szkole Gospodarstwa Wiejskiego w Cieszynie, pełniąc jednocześnie do 1946 obowiązki inspektora hodowli nasion w Udyczynie k. Krakowa. Następnie przez rok był nauczycielem w Liceum Rolniczym w Czechowicach i w Nakle Śląskim, w 1949—1953 kierownikiem wydziału planowania w okręgowym Zarządzie PGR w Opolu, a w 1953—1961 pracownikiem naukowym i dyrektorem zakładu doświadczalnego Instytutu Zootechniki. Od 1962 pracownik Instytutu Śląskiego w Opolu, był kierownikiem zakładu, wicedyrektorem Instytutu i profesorem. W grudniu 1981 przeszedł na emeryturę. Uczestniczył w pracy wielu komitetów PAN: Ziemi Górskich, Badań Rejonów Uprzemysłowionych, Ekonomiki Rolnictwa, Przestrzennego Zagospodarowania Kraju, Techniki Rolniczej, Inżynierii Środowiska, był założycielem Komisji Nauk Rolniczych — Oddział PAN Katowice oraz opolskiego oddziału Towarzystwa Nauk Agrotechnicznych. Od 1970 uczestniczył w pracach Międzynarodowego Komitetu Naukowej Organizacji Pracy w Rolnictwie, od 1975 jest



członkiem Szwajcarskiego Towarzystwa Racjonalizacji i Gospodarki w Zagrodzie. Autor 36 publikacji książkowych, m.in.: *Progresywne formy rolniczego użytkowania ziemi* (1985) i *Kierunki produkcji rolniczej dla obszarów chronionych* (1988) oraz ok. 200 artykułów naukowych i popularnonaukowych.

W 1980 wstąpił do NSZZ „S” w Instytucie Śląskim, pomagał w tworzeniu „S” rolniczej w Opolu. Od 1984 współpracownik duszpasterstwa rolników, potem doradca Tymczasowej Krajowej Rady Rolników „S”, członek Komisji Episkopatu Polski ds. Duszpasterstwa Rolników. Członek KIK i Towarzystwa Gospodarczego w Warszawie, członek-założyciel i członek zarządu Unii Gospodarczej.

Żonaty; żona Maria jest doktorem nauk rolniczych; ma dwoje dzieci — córka Anna jest etnografem, syn Andrzej fizykiem i pedagogiem — oraz troje wnuków.